

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a Mgr. Martina Lachmanna v právní věci

žalobce: **Spolek ochránců životního prostředí Velká Chuchle, z.s.**
zastoupen Mgr. Aramem Sargsyanem, advokátem
oba sídlem Národní 58/32, Praha 1

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2019,
č. j. MHMP 1202933/2019, sp. zn. S-MHMP 1053652/2019/STR,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2019, č. j. MHMP 1202933/2019, sp. zn. S-MHMP 1053652/2019/STR, a usnesení Úřadu městské části Praha 16 ze dne 18. 4. 2019, č. j. 007421/19/OVDŽP, sp. zn. 023860/17/OVDŽÚ/Čr, **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč k rukám Mgr. Arama Sargsyana, advokáta.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti usnesení Úřadu městské části Praha 16 (dále jen „správní orgán I. stupně“), jímž bylo podle § 28 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, vysloveno, že žalobce není účastníkem územního řízení o umístění stavby *Optimalizace trati Praha Smíchov (mimo) – Černošice (mimo), varianta nadjezd*. Žalobce je spolkem, jehož hlavním posláním je podle stanov ochrana přírody a krajiny. Do doby zahájení územního řízení žalobce u správního orgánu I. stupně nepožadoval zaslání informací o zahajovaných správních řízeních dle § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „zákon o ochraně přírody“). Mezi účastníky se vede spor o to, zda mohl žalobce za této situace vstoupit do řízení i po uplynutí osmidenní lhůty podle § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody počítané od oznámení zahájení řízení prostřednictvím úřední desky.

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobce vůči správnímu orgánu I. stupně požadavek na informace o zahajovaných řízeních před zahájením řízení v nyní projednávané věci neučinil. Jelikož žalobce vznikl již před zahájením řízení i před oznámením zahájení řízení prostřednictvím úřední desky, nic mu nebránilo včas uplatnit žádost o informace podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody, a to nejpozději v osmidenní lhůtě od oznámení zahájení řízení prostřednictvím úřední desky spolu s uplatněním svých práv. Nelze akceptovat postup, kdy spolek na ochranu přírody bez objektivního důvodu svá práva včas neuplatní a učiní tak až v průběhu řízení. Z judikatury Nejvyššího správního soudu, na niž žalobce odkazoval v odvolání, dle názoru žalovaného nevyplývají závěry, které jí žalobce připisuje.

III. Žaloba

3. Žalobce uvedl, že se o existenci řízení dověděl z oznámení na úřední desce správního orgánu I. stupně ze dne 12. 3. 2019, a následně ve stanovené patnáctidenní lhůtě oznámil svou účast v řízení a k záměru uplatnil námitky. Dle názoru žalobce je třeba ustanovení § 70 odst. 2 a 3 zákona o ochraně přírody v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu vykládat tak, že spolek na ochranu přírody může požádat o informace o zahajovaných řízeních kdykoliv, a následně má právo do probíhajících řízení vstoupit. K tomu žalobce poukázal zejména na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 19/2011 - 728, 9 As 40/2011 - 51, a 7 As 25/2012 - 21. Způsob, kterým se žalovaný vypořádal s těmito judikáty, považuje žalobce za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, respektive nezákonný.

4. Zadruhé žalobce namítl, že správní orgán I. stupně v řízení nepostupoval nestranně, neboť ponechal žadateli značný prostor k doplňování podkladů, a až následně zveřejnil informaci o řízení, přičemž upustil od ústního projednání a stanovil velmi krátkou lhůtu 15 dnů k podání námitek.

5. Zatřetí žalobce uvedl, že v souvislosti se záměrem, ohledně něž se vede územní řízení, nebylo řádně provedeno zjišťovací řízení podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „zákon o posuzování vlivů“). Tím došlo k dalšímu zásahu do práva žalobce k záměru se vyjádřit.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, přičemž setrval na svém právním názoru, že spolek je třeba na základě žádosti podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody informovat o již probíhajících řízeních jen tehdy, pokud vznikl až po zahájení těchto řízení; tento názor žalovaný opírá o rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 25/2012 - 21. Dále žalovaný uvedl, že patnáctidenní lhůta pro uplatnění námitek stanovená v oznámení o řízení zveřejněném na úřední desce se týkala pouze účastníků řízení, jímž žalobce nebyl. Pokud se chtěl účastníkem stát, měl v souladu s § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody nejpozději ve lhůtě 8 dnů od prvního dne zveřejnění informace na úřední desce oznámit vstup do řízení a zároveň uplatnit žádost o informace podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody. Zbytek žalobní argumentace se dle názoru žalovaného netýká předmětu napadeného rozhodnutí.

7. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval replikou, v níž v zásadě zrekapituloval argumentaci obsaženou již v žalobě. Zdůraznil, že z judikatury Nejvyššího správního soudu nevyplývá, že by možnost vstoupit do řízení na základě žádosti uplatněné až v jeho průběhu měla být omezena jen na spolky vzniklé až po začátku daného řízení. Zároveň žalobce uvedl, že oznámení zveřejněné na úřední desce adresované účastníkům vůči němu nemohlo vyvolat žádné právní důsledky a nemohlo založit běh osmidenní lhůty podle § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody.

V. Otázka osob zúčastněných na řízení

8. Městský soud před projednáním žaloby zvažoval, zda je namístě účastníky územního řízení, jehož se žalobkyně chtěla účastnit, považovat za potenciální osoby zúčastněné na řízení ve smyslu § 34 odst. 1 s. ř. s. Dospěl však k závěru, že právní sféra účastníků územního řízení nebyla napadeným rozhodnutím dotčena a nemůže být dotčena ani rozhodnutím soudu.

9. Určující jsou v tomto ohledu závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2010, č. j. 6 As 31/2009 - 104, dle nichž usnesením podle § 28 odst. 1 správního řádu dochází k zásahu do právní sféry pouze té osoby, o níž je rozhodnuto, že není účastníkem řízení. Tento výklad je podpořen i pravidlem, že se toto usnesení oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení bylo rozhodováno. Účastníci podkladového správního řízení tedy tímto usnesením na svých právech dotčeni nejsou, a proto nemohou uplatnit ani práva osob zúčastněných na řízení podle § 34 s. ř. s. v navazujícím řízení před soudem.

10. S ohledem na výše uvedené tedy soud dospěl k závěru, že žádné potenciální osoby zúčastněné na řízení neexistují, a proto ani nikoho neinformoval o možnosti uplatnění práv podle § 34 s. ř. s.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.).

12. Soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť ani jeden z účastníků po poučení soudem s tímto postupem nevyslovil nesouhlas.

13. Žaloba je důvodná.

14. Žalobce zaprvé namítal, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je zejména takové rozhodnutí, z něhož není zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005 - 65, a ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 - 130, č. 1350/2007 Sb. NSS). Je však třeba připomenout, že požadavek přezkoumatelnosti odůvodnění správního rozhodnutí neznámá, že je správní orgán povinen jednotlivě reagovat na každé dílčí tvrzení účastníka řízení (nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014 - 43). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je namístě jen tehdy, pokud správní orgán opomene podstatnou námitku účastníka řízení vypořádat zcela (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45, a ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64).

15. V nyní projednávané věci z napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, jakou úvahou byl žalovaný veden. Měl za to, že žalobce mohl do územního řízení vstoupit nejpozději v osmidenní lhůtě od zveřejnění oznámení o zahájení řízení na úřední desce správního orgánu I. stupně, přičemž aplikoval ustanovení § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody. Závěry žalovaného jsou srozumitelné a vnitřně konzistentní; jejich zákonnost bude předmětem dalšího posouzení soudu.

16. Podle § 70 odst. 2 věty první zákona o ochraně přírody je spolek oprávněn „*požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby [byl] předem [informován] o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, s výjimkou řízení navazujících na posuzování vlivů na životní prostředí podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí*“.

17. Ustanovení § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody dále stanoví, že je spolek oprávněn „*za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se řízení podle tohoto zákona, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup*“.

18. V nyní projednávané věci je nesporné, že žalobce existoval již v době zahájení územního řízení dne 30. 11. 2017, přičemž žádost o informace podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody u správního orgánu I. stupně v té době neuplatnil. Neuplatnil ji ani do zveřejnění oznámení o zahájení územního řízení na úřední desce správního orgánu I. stupně, k němuž došlo dne 18. 3. 2019. Teprve dne 11. 4. 2019 žalobce správnímu orgánu I. stupně doručil žádost podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a zároveň oznámil, že se řízení bude účastnit, a podal námitky.

19. Žalovaný zastává právní názor, že pokud žalobce nepodal žádost podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody před zahájením územního řízení, mohl tak učinit nejpozději v osmidenní lhůtě podle § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody, která měla plynout ode dne zveřejnění oznámení o řízení na úřední desce. Možnost uplatnit žádost později během řízení by měl dle žalovaného jen nově vzniklý spolek, který žádost nemohl uplatnit dříve.

Analýzu správnosti právního posouzení žalovaného je třeba rozdělit na tři otázky: zaprvé, zda je pro posouzení včasnosti žalobcova vstupu do řízení relevantní, že byl založen ještě před jeho zahájením; zadruhé, zda bylo pro posouzení včasnosti žalobcova vstupu do řízení relevantní zveřejnění oznámení o řízení adresované jeho účastníkům; a zatřetí, pokud zveřejnění tohoto oznámení relevantní bylo, v jaké lhůtě byl žalobce následně oprávněn do řízení vstoupit.

20. Zaprvé se soud zabýval otázkou, zda je pro posouzení věci relevantní, že žalobce existoval již před zahájením územního řízení, jehož se chce účastnit. Tato skutečnost pro posouzení věci podstatná není.

21. Před závorku je třeba vytknout, že uplatnění žádosti o informace o zahajovaných řízeních podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody je podmínkou toho, aby se spolek mohl podle § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody stát účastníkem konkrétního řízení. To vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 9 As 40/2011 - 51.

22. V rozsudku ze dne 16. 11. 2011, č. j. 6 As 19/2011 - 728, č. 2546/2012 Sb. NSS, potom Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že žádost o informace lze podat i po zahájení konkrétního řízení. Tentýž názor zaujal Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 4. 2012, č. j. 7 As 25/2012 - 21, č. 2686/2012 Sb. NSS. Závěry tohoto rozsudku však nelze interpretovat tak, že dopadají výlučně na občanská sdružení, respektive spolky, které byly založeny až po zahájení daného řízení, a tedy nemohly žádost podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody podat před jeho zahájením. Nejvyšší správní soud naopak zaujal názor, že možnost spolku uplatnit žádost o informace i po zahájení řízení je pravidlem, nikoliv výjimkou, přičemž konkrétně uvedl:

*„Cíle přímé účasti veřejnosti na ochraně přírody a krajiny má být podle ust. § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny dosaženo při zachování určité procesní jistoty příslušných správních orgánů. Z toho důvodu, je-li to možné, má správní orgán již při zahájení správního řízení mít možnost určit okruh účastníků správního řízení. ... Taková jistota má svoji nepochybnou hodnotu, ovšem je nutno ji poměřovat i s jinými protichůdnými důležitými zájmy, jimž by měla ustoupit, jsou-li dostatečně významné. A takovým je zájem na co možná nejširší účasti na řízení takových částí veřejnosti, které na předmětu řízení mají, posuzováno hledisky ochrany přírody a krajiny, skutečný a intenzivní zájem. Mohou jimi být právě zejména občanská sdružení, která vzniknou teprve v reakci na to, že se objeví určitý záměr, jenž se může dotknout zájmů ochrany přírody a krajiny a který se procesně projeví zahájením příslušného správního řízení typicky na návrh toho, kdo chce záměr realizovat. ... Míra narušení právní jistoty bude za normálních okolností, tedy při věcném a nešikanózním chování občanských sdružení, resp. subjektů, jež taková sdružení budou zakládat, únosná a proporcionální. Možnost dalších občanských sdružení, která žádost o informace před zahájením správního řízení nepodala, **např. proto, že před zahájením správního řízení ještě neexistovala**, přihlásit se jako účastník do určitého okamžiku po zahájení předmětného správního řízení, je proto nutno mít za legitimní omezení právní jistoty dalších účastníků řízení, resp. správního orgánu. Pokud by se pak v konkrétním řízení objevovaly snahy určitých subjektů opakovaným zakládáním provázaných občanských sdružení mařit průběh řízení a bez věcného důvodu řízení prodlužovat, fakticky s cílem zabránit realizaci záměru, ačkoli pro to nejsou z pohledu zájmů ochrany přírody a krajiny věcné důvody, je na místě takovým sdružením odeprít jejich takto šikanózně uplatněná procesní práva s poukazem na zákaz zneužití práva.“ (zvýraznění doplněno městským soudem)*

23. Z uvedené citace vyplývá, že účelem, který Nejvyšší správní soud svou interpretací zákona sledoval, bylo zajištění co možná nejširší účasti veřejnosti na řízeních týkajících se ochrany přírody a krajiny, nikoliv toliko zabezpečení možnosti účasti na těchto řízeních pro spolky, které vznikly až po jejich zahájení. Z výše zvýrazněné formulace je zřejmé, že situaci, kdy spolek před zahájením řízení neexistoval, Nejvyšší správní soud uváděl jen jako příklad okolností, za nichž se jím formulované pravidlo uplatní. Stejně citovaný judikát chápe i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2013, č. j. 6 As 38/2013 - 23, bod 17: „*Tato judikatura pouze staví nově založená občanská sdružení, případně občanská sdružení, která nově podají žádost o informování o plánovaných řízeních a zásazích, na stejnou startovací pozici, jako sdružení stávající.*“ (zvýraznění doplněno městským soudem)

24. Lze tedy uzavřít, že žalobce byl oprávněn uplatnit žádost podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody i po zahájení řízení, ačkoliv v době zahájení řízení již existoval. Jedinou výjimkou by bylo, pokud by se žalobce svým postupem pokoušel průběh územního řízení mařit či jinak svá práva zneužíval. K tomu však v nyní projednávané věci zjevně nedošlo, neboť žalobce do řízení vstoupil a rovnou uplatnil námitky v době, kdy ještě ostatním účastníkům neuplynula lhůta pro uplatnění námitek. Postupem žalobce tedy nemohlo dojít ani ke zdržení územního řízení, natož pak k jeho zmaření.

25. Dále bylo třeba zabývat se druhou výše nastíněnou otázkou, tedy zda bylo pro posouzení včasnosti žalobcova vstupu do řízení relevantní zveřejnění oznámení o řízení adresované jeho účastníkům. I v tomto ohledu lze přiměřeně vyjít ze závěrů výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. 2686/2012 Sb. NSS., dle nichž vyhlášení veřejného ústního jednání na úřední desce podle § 87 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, (dále jen „stavební zákon“) „lze ... považovat za úkon v tomto ohledu svým účelem rovnocenný oznámení správního řízení podle ust. § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny“. Nyní projednávaná věc se liší pouze tím, že správní orgán I. stupně podle § 87 odst. 1 věty druhé stavebního zákona upustil od konání ústního jednání a podle věty třetí téhož odstavce stanovil účastníkům lhůtu k uplatnění námitek v délce 15 dnů od doručení oznámení. Jelikož v nyní projednávané věci nastala funkčně obdobná situace jako v případě posuzovaném Nejvyšším správním soudem v uvedeném judikátu, je namístě učinit závěr, že zveřejnění oznámení o zahájení řízení mělo vůči žalobci účinky oznámení podle § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody, ačkoliv žalobce v té době ještě neuplatnil žádost podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a oznámení o zahájení řízení nebylo žalobci adresováno.

26. Konečně je třeba zodpovědět třetí otázku, tedy v jaké lhůtě od oznámení zahájení řízení prostřednictvím úřední desky byl žalobce oprávněn uplatnit oznámení podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a vstoupit do řízení. Žalovaný má za to, že oznámení podle § 87 odst. 1 stavebního zákona je třeba považovat za zveřejnění informace o zahájení řízení na úřední desce ve smyslu § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody, a žalobce byl tedy oprávněn do řízení vstoupit jen v osmidenní lhůtě počítané od prvního dne zveřejnění oznámení na úřední desce. Tento názor žalovaného je však v rozporu se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. 2686/2012 Sb. NSS, podle nějž plní-li vyhlášení veřejného ústního jednání fakticky roli oznámení podle § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody, může spolek uplatnit žádost podle § 70 odst. 2 téhož zákona a do řízení vstoupit nejpozději v den konání tohoto ústního jednání, které musí být nařízeno nejméně 15 dnů dopředu, nikoliv tedy v osmidenní lhůtě podle § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody. Nejvyšší správní soud se přiklonil k této delší lhůtě při sledování téhož účelu, o

němž byla řeč výše, tedy zajištění co nejširší možnosti spolků účastnit se řízení týkajících se ochrany přírody a krajiny. Teprve až po ústním jednání, kdy již účastníci podle § 89 odst. 1 stavebního zákona nemohou uplatňovat nové námitky, by vstup nových spolků do řízení znamenal jeho podstatné zdržení.

27. Jak bylo uvedeno výše, nyní projednávaná věc je obdobná, pouze s tím rozdílem, že bylo od konání ústního jednání upuštěno, a tedy byla účastníkům stanovena lhůta 15 dnů od doručení oznámení o řízení k uplatnění námitek. Závěry Nejvyššího správního soudu je proto třeba na nyní projednávanou věc aplikovat tak, že žalobce mohl do řízení vstoupit ve stejné lhůtě, která byla účastníkům stanovena k uplatnění námitek. Osmidenní lhůta podle § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody naopak žalobci neběžela, neboť nedošlo ke zveřejnění informace o zahájení řízení adresované žalobci ve smyslu tohoto ustanovení, k němuž by mohlo dojít jen v návaznosti na uplatnění žádosti podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody, již žalobce v době vydání oznámení o zahájení řízení dosud neuplatnil. Oznámení o řízení podle § 87 odst. 1 stavebního zákona sice plní stejnou funkci, avšak jeho následky v podobě lhůty ke vstupu do řízení se neřídí ustanovením § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody, nýbrž lhůtou k uplatnění námitek stanovenou účastníkům řízení.

28. Je tedy třeba uzavřít, že žalobce byl oprávněn do řízení vstoupit ve stejné lhůtě, která byla oznámením o zahájení řízení účastníkům stanovena k uplatnění námitek. Tato lhůta v délce 15 dnů počala běžet doručením oznámení, k němuž došlo podle § 87 odst. 1 věty čtvrté za středníkem stavebního zákona ve spojení s § 144 odst. 2 a § 25 odst. 2 správního řádu patnáctým dnem od vyvěšení písemnosti na úřední desce. Ze správního spisu vyplývá, že k vyvěšení oznámení došlo dne 18. 3. 2019, a k jeho doručení tedy došlo dne 2. 4. 2019. Patnáctidenní lhůta pro uplatnění námitek potom účastníkům končila dne 17. 4. 2019, a tedy nejpozději tohoto dne mohl žalobce uplatnit žádost podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a oznámit, že se řízení bude účastnit. Žalobce tak učinil dne 11. 4. 2019, a tedy včas. Závěr správních orgánů o tom, že se žalobce účastníkem řízení nestal, je proto nezákonný.

29. Soud se nezabýval žalobními body, v nichž žalobce brojil proti skutečnosti, že správní orgán I. stupně v územním řízení upustil od ústního jednání, a proti délce lhůty stanovené k podání námitek účastníků řízení. Tyto námitky se nevztahují k předmětu nynějšího řízení, jímž je pouze posouzení účastenství žalobce v územním řízení. Procesní pochybení v rámci samotného územního řízení může žalobce namítat až v rámci případných opravných prostředků směřujících proti rozhodnutí v něm vydanému. Totéž platí pro žalobní bod, dle něž ve věci nebylo řádně provedeno zjišťovací řízení podle zákona o posuzování vlivů. I kdyby neprovedením žádného zjišťovacího řízení skutečně došlo k omezení možnosti žalobce vyjadřovat se k záměru, o němž se vede nynější územní řízení, nejednalo by se o otázku, která souvisí s účastenstvím žalobce v územním řízení, a proto se jí soud nyní nemohl zabývat.

VII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. Jelikož bylo napadené rozhodnutí založeno na nesprávném právním posouzení, zrušil je soud pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Prvostupňové rozhodnutí soud zrušil podle § 78 odst. 3 s. ř. s., neboť nemělo být vůbec vydáno. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. jsou správní orgány v pokračujícím řízení vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.

31. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něžž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. V nyní projednávané věci byl plně úspěšný žalobce. Jeho náklady tvoří jednak zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále odměna advokáta za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení, podání návrhu ve věci samé a repliky k vyjádření žalovaného. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč ($3 \times 3\,100 = 9\,300$). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon ($3 \times 300 = 900$). Odměna advokáta tak činí 10 200 Kč; advokát není plátcem DPH. Spolu se soudním poplatkem tedy žalobkyni na náhradě nákladů řízení náleží 13 200 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 7. ledna 2020

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu